

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο και τις Συμβούλους Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα, κωλυομένης της αρχαιότερας Συμβούλου στο Τμήμα και Βασιλική Πέππα, εισηγήτρια της υπόθεσης, συνήλθε σε διάσκεψη στις 10 Νοεμβρίου 2023, με την παρουσία της Γραμματέως του Ειρήνης Παπαζαχαριουδάκη, για να αποφασίσει επί της αγωγής με αριθμό βιβλίου δικογράφων (Α.Β.Δ.) .../...2012 του ..., κατοίκου ..., οδός ..., κατά του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της 20ής Σεπτεμβρίου 2023 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Η υπό κρίση υπόθεση νομίμως εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127).

2. Με την υπό κρίση αγωγή, για την οποία δεν καταβλήθηκε δικαστικό ένσημο, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος (απόστρατος Αρχικελευστής Λιμενικού Σώματος), ζητεί να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει, α) ως αποζημίωση βάσει του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ, νομιμοτόκως, το ποσό των ... ευρώ, το οποίο, κατά τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί στη διαφορά σύνταξης την οποία στερήθηκε, όπως το σχετικό δικόγραφο εκτιμάται από το Δικαστήριο, από 1.1.2003 έως 31.12.2004, λόγω μη αναπροσαρμογής της σύνταξής του με βάση τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 και β) ως ηθική βλάβη το ποσό των ... ευρώ. Συνολικά αιτείται το ποσό των ... ευρώ.

3. Η κρινόμενη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ.1/2021, ΙΙΙ Τμ. Συμβ. 8/2020, ΙΙΙ Τμ.278/2019). Ως προς το μη καταβληθέν μέχρι σήμερα αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου, το

Δικαστήριο επαναλαμβάνει την πάγια εκτίμησή του (βλ. ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ. 572/2021, 124/2022, 130/2022) ότι, σύμφωνα με τις αρχές της δίκαιης δίκης, η αγωγή, κατά το μέρος που υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, είναι αναγνωριστική και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται σε τέλος δικαστικού ενσήμου. Περαιτέρω, υπό το καθεστώς του π.δ/τος 1225/1981, που ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής, η υπογραφή του δικογράφου από μόνο τον ενάγοντα δεν καθιστά το δικόγραφο άκυρο (Έκτο Τμ. Συμβ 1173/2023, βλ. όμως τις διατάξεις των άρθρων 34, 55, 59, 86 του νόμου 4700/2020 για τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που ασκούνται υπό την ισχύ του).

4. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (ΕλΣυν Ολ. 814/2004, 4323/2013, 486, 487/2016).

5. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: (i) Ο ενάγων φοιτήσας στη μη παραγωγική (βλ. απόφ. Πέμπτου Τμ. 71/2021) σχολή Λιμενοφυλάκων, ανήλθε στην ιεραρχία του Λιμενικού Σώματος μέχρι τον βαθμό του Αρχικελευστή και τέθηκε σε αποστρατεία ύστερα από αίτησή του πριν από την έναρξη ισχύος των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, ενώ λάμβανε σύνταξη με βάση την από έτη ... συνολική συντάξιμη υπηρεσία του εκ της οποίας από έτη 25 (...) πραγματική στρατιωτική υπηρεσία, χρονοεπίδομα 52%, χιλιοστά 754 (συνυπολογιζομένων των 3/35) και τον βασικό μισθό βαθμού Σημαιοφόρου Λιμενικού Σώματος. (ii) Με την .../2007 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ), αναπροσαρμόστηκε η σύνταξή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3408/2005 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 με βάση τον βαθμό του Υποπλοιάρχου Λιμενικού Σώματος και ορίστηκε η σταδιακή και τμηματική καταβολή της διαφοράς της αναπροσαρμοσθείσας σύνταξής του από 1.10.2005 κατά θεμιτό περιορισμό του σχετικού, περιουσιακής φύσης, δικαιώματός του (ΕλΣυν Ολ. 4323/2013, 2595/2016).

6. Πριν από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, ο ενάγων είχε ασκήσει την με ΑΒΔ .../2004 έφεση κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (ΕΕΠΚΣ) του ΓΛΚ της .../2003 ένστασής του κατά της από 17.12.2002 πράξης του Διευθυντή της 44ης Διεύθυνση του ΓΛΚ περί αναπροσαρμογής της σύνταξής του σύμφωνα με τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 αναδρομικά από την έναρξη ισχύος τους. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή με την .../2009 απόφαση του Δικαστηρίου (πρώην ΙΙΙ Τμήμα), καθώς κρίθηκε ότι το αίτημα του ενάγοντος για την κατ' αναπροσαρμογή αύξηση της σύνταξής του είναι νόμω βάσιμο. Με την ίδια απόφαση ακυρώθηκε η ανωτέρω σιωπηρή άρνηση της ΕΕΠΚΣ του ΓΛΚ, καθώς και η από 17.12.2002 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του ΓΛΚ και αναπέμφθηκε η υπόθεση στη συνταξιοδοτική διοίκηση, προκειμένου να κριθεί στην ουσία. Σε

εκτέλεση της απόφασης αυτής εκδόθηκε η .../2010 τροποποιητική πράξη της 44ης Διεύθυνσης του ΓΛΚ, με την οποία ανακαθορίστηκε η σύνταξη του ενάγοντος με τον βαθμό του Υποπλοιάρχου Λιμενικού Σώματος από 1.4.2007, ήτοι τριετία από την πρώτη του μήνα έκδοσης της πράξης αυτής.

7. Το Δικαστήριο κρίνει ότι υπό τα πραγματικά αυτά δεδομένα, οι συντάξιμες αποδοχές που δικαιούται ο ενάγων έπρεπε να υπολογιστούν για το αιτούμενο χρονικό διάστημα με βάση τον βασικό μισθό του Υποπλοιάρχου Λιμενικού Σώματος (άρθρα 5 περ. α' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 1 του ν. 3016/2002).

8. Ο ν. 2362/1995 ορίζει, στο άρθρο 91, ότι: «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους, μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής (...)», στο άρθρο 93, ότι: «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. (...)» και στο άρθρο 94, ότι: «(...) Η παραγραφή λαμβάνεται υπόψη αυτεπάγγελα από τα δικαστήρια.».

9. Περαιτέρω, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ) όριζε στην παράγραφο 2 του άρθρου 75, όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την αντικατάστασή της από το άρθρο 19 του ν. 3900/2010 (Α' 213), ότι: «Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής, ως προς τον εναγόμενο, επέρχονται μόνο από την επίδοσή της σε αυτόν, η οποία μπορεί να διενεργηθεί και από τον ενάγοντα. Κατ' εξαίρεση, η παραγραφή διακόπτεται σε κάθε περίπτωση με την κατάθεση της αγωγής και αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης».

10. Ακολούθως, με το άρθρο 19 του ν. 3900/2010, ισχύος, σύμφωνα με το άρθρο 70 του νόμου αυτού, από 1.1.2011, αντικαταστάθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 75 του ΚΔΔ ως εξής: «Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο αποτελέσματα της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, όπως ισχύουν για τα δικόγραφα αγωγών που κατατίθενται από 1.1.2011 και εφεξής, προκειμένου να διακοπεί η παραγραφή της αξιώσεως του ενάγοντος, δεν αρκεί η κατάθεση του δικογράφου της αγωγής, αλλά απαιτείται και επίδοση αυτής στον εναγόμενο. Όπως προκύπτει δε από την αιτιολογική έκθεση του ν. 3900/2010 επί του άρθρου 19: «Με την προτεινόμενη ρύθμιση η επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο ορίζεται ως το γενεσιουργό γεγονός, από το οποίο επέρχονται όλα τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα αυτής, κατ' αντιστοιχία προς τα ισχύοντα στην πολιτική δίκη» (βλ. ΔΕφΑθ 432/2022, 1133, 1876, 2684, 2893/2021, ΔΕφΘεσ 1610/2021

και με την ίδια διατύπωση το άρθρο 135 του ν. 4700/2020 που τέθηκε σε ισχύ από 16.9.2020).

11. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η ένδικη αγωγή έχει καθ'οιονδήποτε τρόπο (πρβ ΣτΕ Ολ. 1531/2023) επιδοθεί στο εναγόμενο, παρόλο που ζητήθηκαν σχετικά στοιχεία από τον ενάγοντα με επανειλημμένες οχλήσεις εκ μέρους της Γραμματείας. Επομένως, η πενταετής παραγραφή των επίδικων αξιώσεων, μετά και τη δημοσίευση της .../2009 αποφάσεως του Δικαστηρίου στις 21.2.2009, έχει κατά τον χρόνο εκδίκασης της αγωγής συμπληρωθεί, χωρίς να αποτελεί διακοπτικό της παραγραφής αυτής γεγονός μόνη η κατάθεση στις 6.4.2012 της ένδικης αγωγής, αφού δεν προκύπτει ότι αντίγραφο αυτής κοινοποιήθηκε στο εναγόμενο πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής. Τούτων δοθέντων, το Δικαστήριο, εξετάζοντας αυτεπαγγέλτως, κατ' άρθρο 94 του νόμου 2362/1995, το εν λόγω ζήτημα, κρίνει ότι η ένδικη αγωγή πρέπει για τον λόγο αυτόν να απορριφθεί. Τέλος, όσον αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα της αγωγής είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι ο ανωτέρω υπέστη προσβολή της προσωπικότητάς του (άρθρο 932 Α.Κ.) από την παράνομη άρνηση της διοίκησης να προβεί στην ως άνω αναπροσαρμογή της συντάξεώς του.

12. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 10 Νοεμβρίου 2023 και εκδόθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ